

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 5C/41/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6815200528
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Prčová
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2016:6815200528.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca pred samosudkyňou JUDr. Luciou Prčovou v právnej veci navrhovateľa TELERVIS PLUS, a.s., so sídlom Bratislava, Staré Grunty č. 7, IČO: 35 717 769, právne zast. Bratislavom Šteffekom, advokátom so sídlom Bratislava, Nám. M. Benku č. 6, proti odporcom v rade 1/ Q. L., G.. XX.XX.XXXX, E. K. E., Š. XXXX/XX, v konaní zastúpenej opatrovníkom, M. Š., tajomníčkou Okresného súdu Revúca, v rade 2/ M. L., G.. XX.XX.XXXX, K. C. X, E., v konaní o zaplatenie 966,02 € s príslušenstvom a zmluvnej pokuty 148,50 €, takto

r o z h o d o l :

Odporkyňa v rade 1/ je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 681,02 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne od 02.03.2014 do zaplatenia spoločne a nerozdielne s odporkyňou v rade 2/, ktorej bola povinnosť uložená platobným rozkazom Okresného súdu Revúca zo dňa 26.05.2015, č. k. 5C/41/2015 - 20 a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa návrh voči odporkyni v rade 1/ zamietá.

Odporkyňa v rade 1/ je povinná nahradiť navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 16,28 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 26,33 € spoločne a nerozdielne s odporkyňou v rade 2/, ktorej bola povinnosť nahradiť trovy konania uložená platobným rozkazom Okresného súdu Revúca zo dňa 26.05.2015, č. k. 5C/41/2015 - 20, na účet jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 04.02.2015 domáhal od odporkyň v rade 1 a 2 zaplatenia sumy 966,02 € s úrokom z omeškania o výške 8,50 % ročne z tejto sumy 06.08.2013 do zaplatenia, ako aj zmluvnej pokuty vo výške 148,50 €, titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 420130141 zo dňa 23.01.2013. V návrhu uviedol, že na základe tejto zmluvy poskytol odporkyniam v rade 1 a 2 úver vo výške 750,- € za odplatu 285,- €. Odporkyne sa v zmluve zaviazali uhradiť celkovú sumu 1 035,- € v 13-ich mesačných splátkach a to prvých troch vo výške 3,75 € a ďalších 10-tich mesačných splátkach po 102,38 €. Odporkyne z úveru uhradili len sumu 68,98 €. Vzhľadom na to, že si odporkyne nespĺnili riadne a včas svoju povinnosť splácať úver podľa splátkového kalendára, navrhovateľ úver zosplatnil ku dňu 05.08.2013 a zosplatnenie oznámil odporkyniam listom zo dňa 12.11.2013. Listom zo dňa 03.09.2013 ich upozornil na uplatnenie práva žiadať zaplatenie celej pohľadávky. Navrhovateľ si uplatnil aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 148,50,- € (24,75 € x 6 mesiacov omeškania). Uviedol, že zmluvnú pokutu si uplatňuje v zmysle bodu 3 Obchodných podmienok vo výške 3,3 % istiny úveru za každý začatý mesiac omeškania až do zaplatenia. Pri istine úveru 750,- € predstavuje výška mesačnej

zmluvnej pokuty sumu 24,50 €. Túto si navrhovateľ uplatňuje len v maximálnej možnej výške v zmysle § 3 ods. 3 Nariadenia vlády 87/ 1995 Z.z., ktorá podľa navrhovateľa predstavuje 148,50 €.

Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom zo dňa 26.05.2015, č. k. 5C/41/2015 - 20. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť voči odporkyňi v rade 2/. Odporkyňi v rade 1/ sa platobný rozkaz nepodarilo doručiť do vlastných rúk. Pobyt odporkyne v rade 1/ zostal v konaní neznámy, preto jej súd ustanovil na hájenie jej práv v konaní opatrovníka.

Opatrovník sa k návrhu nevyjadril.

Dokazovanie súd vykonal listinnými dôkazmi a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere, obchodnými podmienkami k zmluve, predžalobnou upomienkou - výzvou na platenie dlžnej sumy, oznámením o zosplatnení úveru, podaciami hárkami a zistil nasledujúci skutkový stav veci:

Navrhovateľ uzatvoril dňa 23.01.2013 s odporkyňami v rade 1 a 2 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 420130141. V zmluve sa dohodli, že odporkyňiam poskytne bezúčelový, hotovostný spotrebiteľský úver vo výške 750,- € za celkový úrok vo výške 20 % z istiny. Za poskytnutie úveru si navrhovateľ v zmysle zmluvy účtoval odmenu vo výške 18 % z istiny. V zmysle zmluvy boli odporkyne v rade 1 a 2 povinné vrátiť navrhovateľovi celkovú čiastku 1 035,- € z toho istinu 750,- € a odplatu (úrok a odmenu) 285,- €. Zaviazali sa tak urobiť v 13-tich mesačných splátkach vo výške prvých troch mesačných splátok 3,75 € a zvyšných 10-tich mesačných splátok 102,38 €. Splatnosť prvej splátky bola v zmluve dohodnutá na 10. deň po uzatvorení zmluvy, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Podľa zmluvy bol navrhovateľ oprávnený žiadať od odporkyň vrátenie celej dlžnej sumy po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednotlivej splátky. V zmluve bola ako ďalšia náležitosť uvedená výška priemernej ročnej priemernej miery nákladov (ďalej len RPMN) 46,35 %. Podľa inkorporačnej klauzuly neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Obchodné podmienky, ohľadne ktorých odporkyne vyhlásili, že sa s nimi oboznámili pred podpisom zmluvy a boli im v čase podpisu známe. V čl. 1. Obchodných podmienok bola uvedená RPMN 67,70 %, ktorá bola fixná a v priebehu zmluvného vzťahu nemala byť veriteľom menená. Ďalej bolo v čl. 1 Obchodných podmienok uvedené, že predpokladmi použitými na výpočet RPMN sú celkové náklady spojené s úverom, t. j. odplata v zmysle čl. II Zmluvy o úvere a pri výpočte (RPMN) sa vychádzalo z predpokladu, že zmluva o úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a dlžník si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o úvere. Podľa čl. 2 Obchodných podmienok sa konečnou splatnosťou úveru rozumie uhradenie poslednej splátky veriteľovi a doba trvania úveru je doba od uzatvorenia zmluvy o úvere do konečnej splatnosti úveru. V čl. 3 Obchodných podmienok sa zmluvné strany dohodli, že pokiaľ dlžník nesplní svoj záväzok podľa čl. II Zmluvy o úvere, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3 % istiny za každý aj začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky. Zmluvná pokuta sa podľa dojednania v Obchodných podmienkach stáva splatnou v okamihu, keď sa dlžník dostal do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky.

Podľa nepochybného tvrdenia navrhovateľa, ktoré v konaní nebolo nikým rozporované odporkyne uhradili navrhovateľovi z úverovej zmluvy sumu 68,98 €.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716),

Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa ust. § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53b Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi za odplatu, sankcie za omeškanie s plnením záväzku spotrebiteľa spolu nesmú byť vyššie, ako ustanoví vykonávací predpis.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 1 ods. 2 Zák. č. 129/ 01 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len Zákon o spotrebiteľských úveroch) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 7 ods. 1, 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

Podľa ust. § 9 ods. 1 veta prvá Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

Podľa ust. § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

Podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR 87/ 1995 Z. z. v znení účinnom do 31. 1. 2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 3a ods. 1 a 2 Nariadenia vlády SR 87/ 1995 Z. z. ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, sankcie za omeškание spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Za sankcie podľa odseku 1 sa považujú úroky z omeškania, zmluvné pokuty a akékoľvek iné plnenia za omeškание spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov.

Podľa § 365 Obchodného zákonníka dlžník je v omeškani, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškani, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31. 1. 2013 ak je dlžník v omeškani so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Navrhovateľ uzavrel s odporkyňami v rade 1 a 2 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá sa v súlade s ust. § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka spravuje Obchodným zákonníkom (absolútny obchod). Zároveň je na zmluvu potrebné v súlade s ustanovením § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy použiť ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, ak je to na prospech spotrebiteľa. Zmluva o spotrebiteľskom úvere predstavuje zároveň spotrebiteľský úver podľa § 1 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpisu úverovej zmluvy a treba na ňu aplikovať ustanovenia tohto zákona.

Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/ Zák. č. 129/ 2010 Zb. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, teda termín konečnej splatnosti úveru. Zmluva obsahuje len údaj o počte a výške mesačných splátok, čo je údaj podľa § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch. V obchodných podmienkach k zmluve je údaj o termíne splatnosti úveru vymedzený tak, že sa ním rozumie uhradenie poslednej splátky veriteľovi. Takého vymedzenie nie je dostatočne určité, pretože termín konečnej splatnosti úveru ako ho má na mysli ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f/ Zákona o spotrebiteľských úveroch nemôže byť závislý od subjektívneho úkonu účastníka zmluvy (teda podľa toho, kedy zaplatí poslednú splátku úveru), ale musí byť vymedzený objektívne. Zároveň musí byť konkretizovaný tak, aby bolo zrejmé, na ktorý deň konečná splatnosť úveru pri jeho riadnom splácaní pripadne. Nie je prípustné, aby sa k nemu spotrebiteľ dopracovával zložitým výpočtom alebo odvodzovaním z iných údajov obsiahnutých v zmluve. Tento údaj je dôležitým informačným údajom pre dlžníka - spotrebiteľa, z ktorého mu už pri uzatváraní zmluvy musí vyplývať dokedy - do ktorého dňa bude viazaný povinnosťami zo zmluvy.

Súd má taktiež za to, že ročná percentuálna miera nákladov, ktorá je uvedená v obchodných podmienkach úverovej zmluvy, je uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa. V zmluve (čl. 1 obchodných podmienok) je uvedená výška RPMN 67,70 %. Nie je zrejmé ako sa navrhovateľ k takejto výške RPMN dopracoval. Súd pri výpočte RPMN dospel k výške RPMN 78,60 %, teda vyššej než je RPMN uvedená v zmluve, čo znamená, že RPMN je v zmluve uvedená v neprospech spotrebiteľa, pretože tento sa pri uzatváraní zmluvy spravoval nižšou RPMN, ktorá mu signalizuje, že celkové náklady, ktoré spotrebiteľ na úver vynaloží sú nižšie, než tomu v skutočnosti je.

Keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f/ a k/ Zákona o spotrebiteľskom úvere, považuje sa úver v zmysle § 11 písm. a/ a b/ Zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Preto odporkyňiam vznikla povinnosť navrhovateľovi vrátiť zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere len istinu, teda sumu 750,- €. Podľa nespochybného tvrdenia navrhovateľa mu odporkyne v rade 1 a 2 z poskytnutého úveru zaplatili sumu 68,98 €, zostáva teda povinnosť vrátiť navrhovateľovi sumu 681,02 €.

Navrhovateľ v konaní tvrdil, že z dôvodu, že si odporkyne neplnili svoju povinnosť splácať splátky veru riadne a včas, navrhovateľ úver zosplatnil, o čom im zaslal oznámenie o zosplatnení dlhu. Tvrdil ďalej, že pred zosplatnením dlhu upozornil odporkyne na uplatnenie práva dlh zosplatniť. V zmysle § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. Výzva a upozornenie navrhovateľa na možnosť zoplatnenia celej dlžnej sumy z úveru tak mohli pôsobiť voči odporkyňiam v rade 1 a 2 odkedy im došli, teda odkedy jej boli doručené. Odporkyňa v rade 2/, prítomná v konaní, doručenie výzvy na úhradu dlžnej čiastky úveru nespochybnila. Odporkyňa v rade 1/ však doručenie upozornenia na možnosť zosplatnenia nepotvrdila a keďže v konaní bola zastúpená opatrovníkom, súd nemohol ohľadne tejto skutočnosti vychádzať zo zhodných tvrdení účastníkov. Poštový podací hárok, ktorým navrhovateľ preukazoval doručenie upozornenia na možnosť zosplatnenia dlhu odporkyňi v rade 1/, nie je listinou spôsobilou preukázať doručenie upozornenia. Z poštového podacieho hárku sa dajú vyčítať len údaje týkajúce sa dňa odoslania zásielky, označenie odosielateľa a adresáta ako aj podacie číslo zásielky. Nie je z neho zrejmé čo bolo obsahom zásielky zasielanej odosielateľom adresátovi, ani či mu odoslaná zásielka bola doručená. Preto súd doručenie upozornenia odporkyňi v rade 1/ na možnosť predčasného zosplatnenia úveru preukázané nemal.

V sporovom občianskom súdnom konaní, akým je aj predmetné konanie, sa uplatňujú určité základné zásady, okrem iného zásada prejednacia, podľa ktorej sú účastníci povinní tvrdiť všetky, pre rozhodnutie významné skutočnosti (povinnosť tvrdenia) a sú tiež povinní si splniť dôkaznú povinnosť teda predložiť alebo označiť dôkaz na preukázanie svojich tvrdení. Dôsledkom nespĺnenia si tejto povinnosti je vynesenie nepriaznivého rozsudku pre účastníka, ktorý túto povinnosť nespĺnil. V predmetnom prípade navrhovateľ súdu nepredložil resp. neoznačil dostatočné dôkazy, ktoré by preukázali jeho tvrdenie, že odporkyňa v rade 1/ upozornil na možnosť zosplatnenia celej dlžnej sumy z úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní. Preto sa navrhovateľ ohľadne tohto svojho tvrdenia dostal do dôkaznej núdze, za ktorej situácie súd nemôže prijať záver ani o pravdivosti ani o nepravdivosti tvrdenia navrhovateľa o doručení takéhoto upozornenia odporkyňi v rade 1. Keďže navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno ohľadne tohto tvrdenia, mal súd za to, že nie je preukázané. Navrhovateľ teda nepreukázal, že v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatnením dlhu odporcov upozornil na možnosť jeho zosplatnenia, čo bolo v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka podmienkou, aby navrhovateľ možnosť od odporkyne v rade 1 požadovať zaplataenie všetkých splátok úveru (tvorených len istinou) naraz, preto súd považoval dlh odporkyne v rade 1 z úverovej zmluvy za nezoplatnený.

Odporkyňa v rade 1 tak bola povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu pozostávajúcu len z dlžnej istiny 750,- € a to v splátkach. Sumu 68,98 € odporkyne v rade 1, 2 uhradili, dlžná zostala suma 681,02 €. Do súdneho rozhodnutia sa stali splatnými všetky splátky úveru, teda aj celá nezaplataená istina, preto súd rozhodol, že odporkyňa v rade 1/ je povinná zaplatiť navrhovateľovi 681,02 €. Vo zvyšnej časti uplatnenej istiny súd nárok ako nedôvodný zamietol.

Neuhradením jednotlivých splátok úveru v lehote ich splatnosti sa odporkyňa v rade 1 vždy deň nasledujúci po splatnosti tej ktorej splátky dostala do omeškania s plnením svojho peňažného dlhu voči navrhovateľovi a má v zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka povinnosť od tohto dňa platiť navrhovateľovi úrok z omeškania. Zo žiadneho ustanovenia zmluvy ani obchodných podmienok výslovne nevyplýva, či splátky, v ktorých sa má úver splácať majú anuitný charakter, teda taký, že sa plynule mení výška a pomer istiny a úroku v každej jednotlivej splátke. Pri anuitnom splácaní úveru na začiatku úverového vzťahu najväčší podiel celej splátky bude tvoriť úrok a naopak na konci bude najväčší podiel splátky predstavovať istina, čiže každou ďalšou splátkou sa úrok znižuje a istina sa zvyšuje. Tento

záver však možno vyvodiť z čl. 1 Obchodných podmienok, podľa ktorého dlžník /spoludlžník má právo vyžiadať si /od veriteľa) výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky. Keďže súd nevedel ustáliť, aká časť dlžnej istiny úveru pripadá na tú ktorú splátku, mohol súd navrhovateľovi priznať úrok z omeškania len odo dňa nasledujúceho po splatnosti poslednej splátky, keďže v tento deň sa stala splatná celá dlžná istina vo výške 497,50 €. Splatnosť jednotlivých splátok podľa zmluvy nastala nasledovne: Prvá splátka sa stala splatnou 10 dní od uzavretia zmluvy, teda dňa 02.02.2013 a nasledujúce vždy 30. deň od splatnosti predchádzajúcej splátky, teda 2. splátka dňa 04.03.2013, 3. splátka dňa 03.04.2013, 4. splátka dňa 03.05.2013, 5. splátka dňa 02.06.2013, 6. splátka dňa 02.07.2013, 7. splátka dňa 01.08.2013, 8. splátka 01.09.2013, 9. splátka 01.10.2013, 10. splátka 31.11.2013, 11. splátka 31.12.2013, 12. splátka 30.01.2014 a 13. splátka 01.03.2014. Dňa 02.03.2014 sa odporkyňa v rade 1 dostala do omeškania so zaplatením celej dlžnej istiny a od tohto dňa je povinná platiť navrhovateľovi úrok z omeškania a to vo výške podľa predpisov Občianskeho práva, teda o 8 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (§ 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.). Ku dňu 02.03.2014 bola základná úroková sadzba ECB 0,75 %, preto je odporkyňa v rade 1 povinná platiť navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne. Keďže si navrhovateľ uplatnil úrok z omeškania v nižšej výške, než na aký by mal nárok, súd neprekročil jeho návrh a úrok z omeškania mu priznal len v uplatnenej výške 8,50 % ročne. Nakoľko si navrhovateľ uplatnil úrok z omeškania za dlhšie obdobie než za aké mu preukázateľne patrí, súd vo zvyšnej časti (za obdobie od 06.08.2013 do 01.03.2014) jeho návrh na úrok z omeškania zamietol.

Čo sa týka uplatneného nároku na zmluvnú pokutu súd konštatuje, že výška v akej bola zmluvná pokuta dohodnutá v čl. 3 Obchodných podmienok presahuje maximálnu výšku sankcie, ktorú možno dohodnúť za omeškanie s plnením záväzku spotrebiteľa v zmysle § 53b OZ v spojení s § 3a ods. 1 a 2 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.. Samotná zmluvná pokuta bez ďalšej sankcie za omeškanie odporkyň s plnením svojho záväzku, ktorú si navrhovateľ uplatňoval a ktorou je zákonný úrok z omeškania, prekračuje maximálnu prípustnú výšku sankcie, ktorú možno od spotrebiteľa požadovať v prípade omeškania s plnením jeho záväzku. Zmluvná pokuta vo výške 3,3 % mesačne predstavuje 39,6 % ročne. Podľa § 3a ods. 1 Nariadenia vlády SR 87/1995 Z. z. pritom výška sankcie nesmie prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa Nariadenia. V čase uzavretia zmluvy (04.03.2013) bola výška úrokov z omeškania 5,75 % ročne, teda maximálna výška sankcie mohla byť 17,25 % ročne. Dohoda o zmluvnej pokute za nesplnenie povinnosti splácať úver riadne a včas je preto v rozpore so zákonom, konkrétne ust. § 53b Občianskeho zákonníka, a preto v zmysle § 39 OZ absolútne neplatná. Preto súd nárok navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty zamietol. To, že si navrhovateľ zmluvnú pokutu uplatnil v podľa neho maximálnej prípustnej zákonnej výške, nemôže zhojiť skutočnosť, že dohoda o zmluvnej pokute, teda právny úkon, z ktorého nárok navrhovateľa na zmluvnú pokutu vychádza, je absolútne neplatná a teda súd z takéhoto právneho úkonu nemôže žiadne plnenie priznať. Pre posúdenie súladu výšky sankcie za omeškanie spotrebiteľa s plnením svojho záväzku so zákonom (ust. § 53b OZ) nebolo v danom prípade rozhodujúce to v akej výške si veriteľ sankciu reálne v súdnom konaní uplatňuje ale to, v akej výške bola sankcia dohodnutá, pretože, ako bolo vyššie uvedené samotná dohoda o zmluvnej pokute bola pre výšku, v akej bola zmluvná pokuta dohodnutá, v rozpore so zákonom.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. a navrhovateľovi priznal nárok na náhradu trov konania podľa pomeru jeho úspechu vo veci. Navrhovateľ sa svojím návrhom domáhal zaplatenia sumy 966,02 € s príslušenstvom, ako aj zmluvnej pokuty 148,50 €, teda spolu 1 114,52 €. Súd jeho návrhu vyhovel v sume 681,02 €, čo predstavuje 61 % uplatneného nároku. Vo zvyšnej časti 39 % bol navrhovateľ neúspešný. Pomer úspechu navrhovateľa v konaní predstavuje 22 % (61 mínus 39 %). Trovy konania navrhovateľa predstavujú súdny poplatok z návrhu na začatie konania v celkovej výške 74,- € a trovy právneho zastúpenia navrhovateľa advokátom vo výške 119,68 €. Tie mu patria v súlade s § 10 ods. 1, §13a ods. 1 písm. a/ a c/ Vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia spísanie návrhu na súd) v tarifnej výške á 51,45 € + dvakrát režíjny paušál vo výške 8,39 €. Odporkyňa v rade 1 na súdnom poplatku navrhovateľovi zaplatí 16,28 € (22 % zo sumy 74,- €) a na trovách právneho zastúpenia sumu 26,33 € (22 % zo sumy 119,68 €). Urobí tak do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet jeho právneho zástupcu.

Odporkyňa v rade 2 je povinná zaplatiť nárok navrhovateľa a trovy vo výške v akej ju súd na to zaviazal týmto rozsudkom spoločne a nerozdielne s odporkyňou v rade 1/, ktorej bola táto povinnosť uložená v platobnom rozkaze Okresného súdu Revúca.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd v Banskej Bystrici prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa ust. § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (Zák. č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení).